

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ד' אֲנִיָּד (כ"א לעומר)

סֵדֶר לְקוּמֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה קְלָה

כִּי אֶקַח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשֶׁפֶט. סְגָלָה לְהַנְצִיל מִגְדָּלוֹת, לְכַבֵּד אֶת הַיָּמִים טוֹבִים, וּלְקַבֵּל יוֹם טוֹב בְּשִׂמְחָה וּבְהִרְחַבַת הַלֵּב כְּפִי יִכְלְתוּ. כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם, עַל-יְדֵי שְׂזוּכָה לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרֵי בִינָה, זָכָה לְהִיּוֹת "עָנָו מְאֹד מְכַל הָאָדָם" (בְּמִדְבָר י"ב). וְיוֹם-טוֹב מִחִין דְּאִמָּא, שְׁהִיא בִינָה. וְעַל כֵּן כְּשִׂמְקַבֵּל אֶת הַיּוֹם-טוֹב, שְׁהִיא בִינָה, זוֹכָה לְעֲנָוָה. כִּי יוֹם טוֹב בְּגִימְטְרִיא סָג עִם הִי' אוֹתִיּוֹת כְּמוֹבָא בְּכּוֹנָנוֹת, שְׁהוּא הֶפֶךְ גַּם רוּחַ (עֵינ תְּקוּנִים מִן זו"ח). כִּי יוֹם-טוֹב מְבַטֵּל הַגְּדָלוֹת, כִּי טַבַּע הַקְּטָנוֹת שְׂוִיתֵבְטֵל לְגַבֵּי הַגְּדָלוֹת. וְעַל כֵּן כְּשִׂמְקַרְב לְהַצְדִּיק נְתִבְטֵל הַגְּדָלוֹת, כִּי עַל-יְדֵי אֹזֶר הַגְּדוֹל שֶׁל הַצְדִּיק נְתִבְטֵל לְגַמְרִי. וְהוּא בְּחִינַת (אִיּוֹב כ"ט): "רְאוּנִי נְעָרִים וְנַחֲבָאוּ", הִינּוּ עַל-יְדֵי שְׁרוּאִים פְּנֵי הַצְדִּיק נַחֲבָאִים הַקְּטָנִים, כִּי הַקְּטָנוֹת נְתִבְטֵל לְפָנֵי גְדָלוֹת. וְעַקֵּר כַּח קְדֻשַׁת יוֹם-טוֹב הוּא תְלוּי בְּצַדִּיקִים, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (וַיִּקְרָא כ"ג): "אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָה (רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה כד): 'אֵל תִּקְרִי אֹתָם אֵלָּא אֹתָם'. נִמְצָא שְׁהַיָּמִים טוֹבִים תְּלוּיִים בְּצַדִּיקִים, וְעַל-כֵּן כְּשִׂמְקַבֵּל וּמְכַבֵּד אֶת הַיָּמִים טוֹבִים, וּמְקַבֵּל אֹזֶר הַגְּדוֹל שֶׁל יוֹם-טוֹב, שְׁהוּא בְּחִינַת צְדִיק כְּנִ"ל, נְתִבְטֵל הַגְּדָלוֹת שְׁלוֹ, כִּי הַקְּטָנוֹת בְּטֵל לְגַבֵּי גְדָלוֹת. וְעַל-כֵּן 'חֵיב אָדָם לְהַקְבִּיל פְּנֵי רַבּוֹ בְּרַגְלֵי, כִּי עַקֵּר כַּח יוֹם-טוֹב תְּלוּי בְּצַדִּיקִים:

וּבְזֶה מֵיֵשֵׁב שִׁפִּיר מַה שֶּׁהִקְשׁוּ בְּגִמְרָא (סְפָה דִּף כּוּז): עַל רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁאָמַר מְשִׁיבָה אֲנִי אֶת הָעֲצָלָנִים בְּרָגֵל שֶׁנֶּאֱמַר: "וְשִׁמְחֵת בְּחֻגְךָ", וְהָאָמַר רַבִּי יִצְחָק חֵיב אָדָם לְהִקְבִּיל פְּנֵי רַבּוֹ בְּרָגֵל, שֶׁנֶּאֱמַר: "מִדּוּעַ אֵת הוֹלְכֵת" וְכוּ' עַיִן שָׁם הֵיטֵב. כִּי אֵף שֶׁהוּא בְּרַחוּק מֵאֵה פִּרְסָה מֵרַבּוֹ בְּיוֹם־טוֹב, וְלֹא אָזַל וְאֶתִי בְּיוֹמָהּ, עַל כֵּל זֶה הוּא מְחִיב לְהִקְבִּיל פְּנֵי רַבּוֹ בְּרָגֵל, הֵינּוּ שִׁיפִיר פְּנֵי רַבּוֹ בְּרָגֵל, הֵינּוּ שִׁיכְבֵּד אֶת הַיּוֹם־טוֹב, וַיִּקְבַּל אֹרֶז הַגָּדוֹל שֶׁל יוֹם־טוֹב, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנֵי רַבּוֹ וְכוּ', כִּי עֵקֶר קִדְשֵׁת הַיּוֹם־טוֹב תְּלוּי בְּצַדִּיקִים כַּנ"ל. וְכִשְׁמֻקְבֵּל אֶת הַיּוֹם־טוֹב הוּא מְקַבֵּל פְּנֵי רַבּוֹ מִמָּשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִתְּבַטַּל הַגְּדֻלוֹת, כִּי טַבַּע הַקְּטָנוֹת שִׁיתְּבַטַּל לְגַבֵּי גְדֻלוֹת כַּנ"ל:

וְזֶה פֶּרוּשׁ כִּי אֶקַּח מוֹעֵד, כְּשֶׁאֶקְבֵּל אֶת הַיָּמִים טוֹבִים. אֲנִי מֵיִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט, הֵינּוּ שֶׁאֲזַכָּה לְעֲנָוָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'מֵיִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט', כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכַרְוָנָם לְבִרְכָה (חֲלִיז פֹּט): מֵאִי דְבָתִּיב: "הֵאֱמַנָם אֱלֹם" וְכוּ' מַה יַּעֲשֶׂה וְכוּ', יָכוֹל אֵף בְּדַבְרֵי תוֹרָה תִּלְמוּד לֹא־מֵר "צִדִּיק תִּדְבַּרוּן", יָכוֹל אֶפְלוּ אִם הִגִּים דַּעְתּוֹ תִּלְמוּד לֹא־מֵר 'מֵיִשְׂרָאֵל תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם'. וְזֶה: "כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מֵיִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט", עַל־יְדֵי שֶׁאֶקְבֵּל אֶת הַמוֹעֲדִים, עַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכָּה לְעֲנָוָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת 'מֵיִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט' כַּנ"ל: וְזֶהוּ גַם־כֵּן עַנְיֵן הַמְּבָאָר בְּמָקוֹם אַחֵר עַל פְּסוּק: "אֶרֶץ אֲכַלֵּת יוֹשְׁבֵיהָ" (לְעִיל בְּסִימָן קכט) כִּי הַקְּטָנוֹת בְּטַל לְגַבֵּי גְדֻלוֹת, וְנֶאֱכָל וְנִתְּהַפֵּךְ לְמַחֲוֹת הַצַּדִּיק:

עוֹד שָׁמַעְנוּ בְּעַנְיֵן זֶה, אִם הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצַּדִּיק יוֹכֵל לְהִרְגִישׁ קִדְשֵׁת יוֹם־טוֹב, כִּי הַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת קִדְשֵׁת יוֹם־טוֹב כַּנ"ל. וְהַסִּימָן עַל־זֶה אִם הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצַּדִּיק, הוּא אִם יֵשׁ לוֹ שְׁפָלוּת, כִּי טַבַּע הַקְּטָנוֹת שִׁיתְּבַטַּל לְפְנֵי גְדֻלוֹת כַּנ"ל. וְעֵקֶר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

גַּם לְעַמָּר מְנוּחָה רַבָּה יֵצֵא לְ"צֶדֶק צָדִיק מִקֻּוֹה שִׂדְקָה לְצַדִּיק מִסִּפְרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל"»
«חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר» יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

הַהֲתַקְשְׁרוֹת הוּא אֶהְבָּה, שְׂיֵאֶהֱב אֶת הַצְּדִיק אֶהְבָּה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית מ"ד): "וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ", וְתִרְגְּמוּ: 'חֲבִיבָא לָהּ כְּנִפְשָׁהּ, וְכְמוֹ שְׁכָתוֹב (שְׁמוּאֵל א י"ח): "וְנִפְשׁוּ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְּנִפְשׁ דָּוִד". וְאֶהְבָּתוֹ אֶת הַצְּדִיק יִהְיֶה יוֹתֵר מֵאֶהְבַת נָשִׁים, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שְׁמוּאֵל ב א): "נִפְלְאַתָּה אֶהְבָּתְךָ לִי מֵאֶהְבַת נָשִׁים". אֲזִי עַל-יְדֵי הַהֲתַקְשְׁרוֹת לְהַצְּדִיק, יְכוּל לְקַבֵּל קְדֻשַׁת יוֹם-טוֹב כְּנִ"ל, כִּי עֵקֶר יוֹם-טוֹב תְּלוּי בַּצְּדִיקִים.

כִּי עֵקֶר בְּחִינַת יוֹם-טוֹב הוּא, לְהַעֲלוֹת בְּחִינַת מַלְכוּת דְּקֻדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, לְבַטֵּל מַלְכוּת אַרְבַּע מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחֲרָא. כִּי מַלְכוּת נִקְרְאת דְּ"לֵת, בְּגִין דְּלִית לָהּ מִגְרָמָה כְּלוּם, כִּי 'אִין מְלִךְ בְּלֵא עָם, וְנִמְצָא דְלִית לָהּ מִגְרָמָה כְּלוּם. וְהַמַּלְכוּת דְּקֻדְשָׁה, שְׂהִיא בְּחִינַת דְּ"לֵת, נִפְלָה וְנִעְשָׂה מִמְּנָה אַרְבַּע מַלְכוּת דְּקֻדְשָׁה. וְכִיּוֹם-טוֹב צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוּת דְּקֻדְשָׁה מֵהַד' מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, וְזֶהוּ שְׁכָתוֹב (שָׁם י"א): "וַיְהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמַּלְכִים", פְּרוּשׁ: יוֹם טוֹב נִקְרָא תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה, כִּי כָּל הַיָּמִים טוֹבִים הֵם יָמֵי דִין, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה טז): 'בְּאַרְבַּעַת פְּרָקִים הָעוֹלָם נִדוּן בְּפֶסַח וְכוּ', וְצָרִיךְ לָשׁוּב בְּתְשׁוּבָה. וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא הַמַּלְכוּת מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנִתְבַּטֵּל מִמְשַׁלְתָּם, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (יוֹמָא פו:): 'גְּדוּלָה תְּשׁוּבָה שְׁמִקְרַבַת אֶת הַגְּבָאָה, שְׁנִגְאָלִין עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה מֵהַמַּלְכוּת דְּקֻדְשָׁה. וְזֶהוּ "לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמַּלְכִים", שְׂאָז יוֹצֵא מַלְכוּת דְּקֻדְשָׁה, שְׂהִיא בְּחִינַת דְּ"לֵת, מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנִתְבַּטֵּל כַּח הָאֲרַבַּע מַלְכוּת דְּסִטְרָא-אַחֲרָא.

וְעֵקֶר לְבַטֵּל כַּח מַלְכוּת עֲמָלֵק, כִּי הִיא כּוֹלֶלֶת הָאֲרַבַּע מַלְכוּתִים, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (בְּמִדְבָר כ"ד): "רֵאשִׁית גּוֹיִם עֲמָלֵק". וְעַל-כֵּן

בְּשֶׁהָרַג שְׂמוּאֵל אֶת אֲנָג מֶלֶךְ עַמְלָק, נֶאֱמַר (שְׂמוּאֵל א ט"ו): "וַיִּשְׁפָּךְ שְׂמוּאֵל אֶת אֲנָג". וּפִרְשׁ רַש"י: 'חֲתָכוּ לְאַרְבַּע'. שְׁחַתְךָ הָאֲרַבַּע מַלְכֵיזוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, לְבַל יְהִיָּה לָהֶם כַּח וּמְמִשְׁלָה מִהַמְּלָכוֹת דְּקִדְשָׁה, שֶׁהִיא בְּחִינַת דְּל"ת, כִּי הֶעֱלָה הַמְּלָכוֹת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם. וְזֶה נַעֲשֶׂה בְּיוֹם־טוֹב כַּנ"ל, וְזֶהוּ "וַיִּשְׁפָּךְ", וַי"ו יוֹד הוּא פְּעֻלָּה, וְשֶׁרֶשׁ הַתְּבָה הוּא שֵׁם"ף וְהוּא רְאֵשִׁית־תְּבוֹת שְׁבוּעוֹת סְכוֹת פְּסַח, שֶׁהֵם הַיָּמִים טוֹבִים, שָׂאזּוּ יוֹצֵא הַמְּלָכוֹת דְּקִדְשָׁה. כִּי הַיָּמִים טוֹבִים הֵם יָמֵי דִין, שֶׁהִיא בְּחִינַת יְרָאָה, בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (אָבוֹת פָּרָק ג'): 'אֵלְמָלָא מוֹרְאָה שֶׁל מַלְכוּת', וְעַל כֵּן נֶאֱמַר בְּעַמְלָק (דְּבָרִים כ"ה): "וַיִּזְנֹב בְּךָ כָּל הַנְּחֻשָׁלִים וְכוּ' וְלֹא יָרָא אֱלֹקִים", כִּי עֵקֶר כַּחוֹ הָיָה מַחֲמַת שְׁלֵא הֶעֱלוּ אֶת הַמְּלָכוֹת דְּקִדְשָׁה, מַחֲמַת שְׁלֵא הָיָה לָהֶם יְרָאָה אֱלֹקִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת כַּנ"ל:

וְעַל־כֵּן בְּכָל יוֹם־טוֹב יֵשׁ אַרְבַּע מְצוּוֹת, בְּפֶסַח אַרְבַּע כּוֹסוֹת, בְּסְכוֹת אַרְבָּעָה מִיָּנִים, בְּשְׁבוּעוֹת לְמוֹד הַתּוֹרָה שֶׁהוּא בְּאַרְבָּעָה בְּחִינּוֹת, אֲזִי רְאָה וַיִּסְפָּר"ה הַכִּינָ"ה וְגַם חֲקַר"ה (אֲיוֹב כ"ח וְעַיִן בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה כ"ד תְּשָׂא פָּרָשָׁה מִם), כְּנֶגֶד הַמְּלָכוֹת, שֶׁהִיא בְּחִינַת דְּל"ת, שְׁיִוְצֵאת בְּיוֹם־טוֹב מִבֵּין הַקְּלָפוֹת כַּנ"ל. וְהַתְּלַמִּיד־יַחֲכָמִים הֵם בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל (גִּטִּין סב): מֶאֱזֵן מַלְכֵי רַבָּנָן, כִּי הֵם מַעֲלִים אֶת הַמְּלָכוֹת, עַל־כֵּן עֵקֶר קְדֻשָׁת יוֹם־טוֹב נַעֲשֶׂה עַל יָדָם:

וְכִשְׁמַקְבָּלִים קְדֻשָׁת יוֹם־טוֹב, יֵשׁ לוֹ עֲנָוָה וְשִׁפְלוּת כַּנ"ל. וְזֶהוּ (מְשָׁלֵי כ"ב): "עֵקֶב עֲנָוָה יְרָאָה ה'", כִּי יְרָאָה הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת כַּנ"ל: וְאֲבָרְהָם אָבִינוּ טָרַח גַּם כֵּן עַל־זֶה, וְרַדְף אַרְבַּעַת הַמְּלָכִים, לְהַעֲלוֹת מֵהֶם הַמְּלָכוֹת, וַיִּצָּא מִמֶּנּוּ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעֲאֵל יַעֲקֹב וְעֵשָׂו, כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָּנִים אֶחָד חָכָם

וְכוּ:

(מן עוד שמענו עד כאן, כל זה מבאר היטב לעיל בהתורה מישראל דספינא בסימן ל עין
 שם):

**וְעַל-יְדֵי-זֶה נִפְתַּח רַחֲמֵהוּ שֶׁל הַמַּקְשָׁה לִילֵד כַּמּוּבָא בְּ"עֵין-
 חַיִּים" (שער ל"ה פֶּרֶק ג').** כַּשֵּׁם שֵׁישׁ צִירִים
 וְדִלְתוֹת לְבַיִת כֶּף יֵשׁ צִירִים וְדִלְתוֹת לְאִשָּׁה (בְּכוֹרוֹת מ"ה), וְיִמֵּה שְׁתֵּי
 דִּלְתֵינִי נַעֲשֶׂה צוּרֵת ב' סְתוּמָה, שְׁשָׁם נוֹצָר הַוּלָד וְכוּ'. עֵינֵי שָׁם.
 וְצָרִיד לַחֲתוּךְ הַב' לְשָׁנֵי דִלְתֵינִי, כִּי שֵׁישׁ הַוּלָד, וְזֶהוּ: "וַיִּשְׁפֹּף"
 חֲתָכוּ לְאַרְבַּע שְׁחַתְךְ הַמ"ם לְשָׁנֵי דִלְתֵינִי. וְהַבֵּן: (בְּאוֹר עֵינֵי זֶה שֶׁל
 הַמַּקְשָׁה לִילֵד, יתבאר במקום אחר):

סִדְרָא קִיצוּר לְקוּטֵי מוהר"ן הַיְיִמִּי:

כִּי אַקַּח מוֹעֵד – קְלָה

**א סְגָלָה לְהַנְצִיל מִגְדֻלוֹת, לְכַבֵּד אֶת הַיָּמִים טוֹבִים וְלִקְבֹּלָם
 בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה וּבְהַרְחַבַת הַלֵּב, וְלַעֲנֹגָם בְּמֵאֲכָל וּמִשְׂתֵּה וּכְסוּת
 כָּרְאוּי כְּפִי יְכָלְתוּ:**

**ב הַתְּקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק מְבַטֵּל גַּם כֵּן הַגְּדֻלוֹת, עַל כֵּן זֶה סִימָן אִם
 הוּא מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק בְּאַמֶּת אִם יֵשׁ לוֹ שְׂפָלוֹת:**

**ג עֵקֶר הַהֲתַקְשְׁרוֹת הוּא אֲהָבָה, שִׂיאֲהַב אֶת הַצְדִּיק אֲהָבָה שְׁלֵמָה
 שִׂיְהִיָּה נִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, עַד שֶׁעַל-יְדֵי אֲהָבַת הַצְדִּיק יִתְבַּטֵּל
 מִמֶּנּוּ אֲהָבַת נָשִׁים בְּבַחֲיִנַת: "נִפְלְאַתָּה אֲהַבְתָּךְ לִי" וְכוּ' (שְׁמוֹנֵי-עָבָר
 א' כו):**

**ד כְּשֶׁמְקַבֵּל יוֹם-טוֹב כָּרְאוּי הוּא בְּחִינַת הַקְּבִלַת פְּנֵי רַבּוֹ בְּרִגְלָה, אִם
 אִם הוּא רַחוּק מִרַבּוֹ כִּמְהַ פְּרָסְאוֹת, וְכֵן לְהַפְּךְ אִם הוּא מְקַשֵּׁר
 לְהַצְדִּיק יוֹכֵל לְהַרְגִּישׁ קִדְשֵׁת יוֹם-טוֹב, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַעֲלָה**

מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת וְנוֹפֵל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה וְנִתְבַטֵּל כֹּחַ מַלְכוּת הָעֶכוּ"ם:

הַ בְּיוֹם-טוֹב צְרִיכִין לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה מִתּוֹךְ שְׂמֻחָה, כִּי בְּכֹל הַיָּמִים טוֹבִים הָעוֹלָם נִדוֹן כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה 'בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים וְכוּ' (ראש־הַשָּׁנָה ט"ז), עַל כֵּן צְרִיכִין אֲזוּ לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת כַּנִּל וּמְקָרֵב אֶת הַגָּאֲלָה:

סִדְרָא יְפַי מִן הַרְצֵ"ת הַיּוֹמִי:

י בְּשַׁנַּת תַּקס"ו אַחֲרַיּוֹם טוֹב נוֹלַד לִי בֶן מֵאִיר זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְרָצִיתִי לְנַסֵּעַ אֵלָיו וְנִתְעַכְבְּתִי עַד אַחֲרַיּוֹם הַמִּילָה וְאַחֲרַיּוֹם כָּךְ בָּאתִי אֵלָיו זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וְאֲזוּ הָיָה פֶּעַם הָרֵאשׁוֹן שֶׁזָּכִיתִי שְׂהִרְאָה לִי סִפְרוֹ הַנּוֹרָא שֶׁנִּשְׂרַף אַחֲרַיּוֹם כָּךְ וְקָרָא עִמִּי כַּמָּה פְּרָקִים שָׁם וְנִבְהַלְתִּי מְאֹד אֶף עַל פִּי שֶׁלֹּא הִבְנַתִּי כָּלֵל:

סָמוּךְ לְחַנּוּכָה נִתְעַכְבְּתִי שָׁם כְּמוֹ שֶׁלִּשְׁחָה שְׂבוּעוֹת, וְאֲזוּ גִמְרַתִּי לְפָנָיו כָּל סִפְרֵי הָאֱלֹפֵי-בֵית הָרֵאשׁוֹן וְהִתְחַלְתִּי בּוֹ בְּקִיץ תַּקס"ג גַּם בְּשַׁנַּת תַּקס"ד כְּתִבְתִּי קֶצֶת:

יֵא בְּשַׁנַּת תַּקס"ו הַנִּל רָקַד רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אַחֲרַיּוֹם הַתּוֹרָה "וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקִיָּהֶם" (לְקוּיֵי מוֹהַר"ן סִימָן י"ז) בְּשַׁנַּת הַנִּל אַחֲרַיּוֹם כָּל הַיָּמִים טוֹבִים בְּסָמוּךְ בְּתַחֲלַת הַחֲרָף צָוָה עָלַי לְהִתְחִיל לְכַתֵּב מֵה שֶׁאֲנִי מְחַדֵּשׁ, וְכֵן עָשִׂיתִי. אַחֲרַיּוֹם פָּסַח שְׁלַח אוֹתִי לְר' יְהוֹשֻׁעַ מְזוֹרִין עָלָיו הַשְּׁלוֹם עִם קוּוִיטֵל כְּתוּב בְּשִׁמוֹת בְּכַתֵּב יָדוֹ הַקְּדוּשָׁה לְתַן לוֹ, כִּי רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ הַנִּל לְהִי חוֹלָה וְאָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שְׂיָמוֹת וְצְרִיכִין לַעֲשׂוֹת לוֹ טוֹבָה בְּעוֹלָם הַבָּא, עַל כֵּן שְׁלַח אוֹתִי עִם הַקּוּוִיטֵל הַנִּל וְנַסְעֵתִי אֵלָיו וּמְסַרְתִּי לוֹ הַכְּתָב הַנִּל וּפְקֻדֹת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שְׂיָקַח בְּדַעְתּוֹ וּמַחוֹ הַשְּׁמוֹת הָאֵלוֹ שֶׁהָיוּ

בְּתוֹבִים שָׁם כִּי כִּי אֲשֶׁר יִקְבְּלֵם בְּדַעְתּוֹ וּמַחוֹ שֶׁהֵם הַנְּשָׂמָה, כִּי
 הַנְּשָׂמָה הִיא הַדַּעַת שְׂבִמַח כְּמוֹ שְׂבִמְבָאָר בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים (לְקוּטֵי
 מוֹהַר"ן ל"ה) יְהִי טוֹבָה גְּדוּלָּה לְפָנָיו גַּם אָמַר לִי שְׂאֲצוּה לֹא שִׁיחֲשָׁב
 אֶת רַבְּנוֹ זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָּה בְּדַעְתּוֹ בְּכָל יוֹם עַד שִׁיסְתַּלֵּק, וְכֵן עָשִׂיתִי
 וְאָמַר לִי רַבְּנוֹ זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָּה שְׂזַכָּה אוֹתִי בְּמַצְוָה בְּשְׁלִיחוֹת הַזֹּאת
 לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הַנִּ"ל:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

כח מי שעושה משא-ומתן באמונה, על-ידי-זה מעלה ומתקן
 ניצוצות הקדושה שנפלו, ומשלים ומאיר הארה בנר"ן שלו,
 ועל-ידי-זה מיחד קדש-א-בריך-הוא ושכינתה (שם).

כט כל עסקי המשא-ומתן, שמתגלגלים ובאים הסחורות והחפצים
 מאדם זה לאדם אחר, הכל כפי הניצוצות שבבהם. ולפעמים צריך
 שיצא החפץ מרשותו לרשות אחר, ואחר-כך יחזר לרשותו הכל
 כפי הניצוצות שבאותו הדבר, וכפי החלקי נר"ן שיש להאדם
 בכל עת וזמן. על-כן אין לדחוק את השעה בשום דבר, לדחוק
 עצמו ביותר למכור דוקא או לקנות דוקא באותה השעה שחפץ,
 כי לכל עת כפי ברור הניצוצות וכפי חלקי נר"ן שבאדם כנ"ל
 (שם).

ל על-ידי תאות ממון מתגבר חס ושלוש מלכות הרשעה, שהיא
 מלכות המן-עמלק, שהיא רודף תמיד מלכות דקדושה, שחיותה
 על-ידי הדעת שהיא התורה. ומלכות הרשעה הוא החפץ מזה,
 כי מתאווה תמיד לאסף ממון, ובולעת ניצוצות הרבה של
 הקדושה הנעלמים בהממון, שהיא בשרשו גונין על-אין. וכל אחד,
 כפי שבירתו תאות ממון וממשיך עצמו אל התורה והדעת
 דקדושה, כן מוציא הניצוצות קדושות ממלכות הרשעה, והכל

בכח הצדיקים האמתיים שעוסקים בתורה באמת, שיש לה כח להכניע מלכות הרשעה הנ"ל ולהוציא כל הניצוצות משם ולעשות מהם תורה (שם סי' נו).

לא כפי תאות ממון, כן נתמעט הדעת והחיים והאריכות ימים, ואינו שומע קול הכרוז של התורה שמכרזת תמיד לשוב להשם יתברך, ומחמת תאות ממון אינו שומע קול הכרוז הגדול הזה, ועל-ידי-זה הוא מכרח להתיגע אחר פרנסתו בטרח גדול, ופרנסתו בדחק ובכבדות מאד. אבל כשמתגבר להגדיל דעתו לחשק רק בתורה, וממעט ומשבר תאות ממון, על-ידי-זה פרנסתו בנקל, וזוכה לשמע הרמזים והכרוזים של התורה, שהם המחשבות טובות העולים בלבו בכל פעם לשוב להשם יתברך, עד שיזכה להתקרב אליו יתברך באמת (שם).

סדר ספורי מעשיות הימני:

והוטב להמלך, והלך עם אשתו ובניו וכל זרעו למקום הנ"ל עם החכם הנ"ל, ובאמצע הדרך עומד מלאך שהוא ממנה על כעם, כי על-ידי כעם בוראים מלאך המשחית, ואותו מלאך הנ"ל הוא ממנה על כל המשחיתים ושואלין אותו הדרך, כי יש דרך ישר לפני איש, ויש דרך שהוא מלא טיט, ויש דרך שהוא מלא פחיתים ובורות, וכן שאר דרכים, ויש דרך אחד, שיש שם איש שארבע פרסאות מאותו האש נשרפים (ושאלו לו הדרך, ואמר להם אותו הדרך שיש שם האש) והיו הולכים והיה החכם מסתכל לפניו בכל פעם אם יש שם אותו האש, כי היה לו קבלה מאביו שיש שם איש כנ"ל בתוך כך ראה האש, וראה שהיו הולכים דרך האש מלכים ויהודים מעטפים בטלית ותפלין, וזה היה מחמת שהיו אצל אותן המלכים יושבים יהודים במדינתם, על כן היו יכולים לילך דרך

על הר גבוה את זה לעמת זה, כי הוא כנגד המלך על ציון הר הקדש, כי שם כלולים כל חלקי עולם וכו', וזהו "הר" כנ"ל "נמכתו" לשון "נסך ויצק" "שאל ממני" כל העצות כנ"ל "גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ" לאחז יחד כל אפסי ארץ, הינו כל שבעה חלקי עולם וכל המלכים והגוים לנחלה תחתיו: "עבדו" זה ציצית "ביראה" זה תפלין וגילו ברעדה רעדה הנ"ל.

סדר שלחו ערוף היופני:

(ד) אם בני החצר שעירבו מבטלים רשותם לאחר שלא עירב הוא מותר להוציא מביתו לחצר ולא מבתיהם (אם לא שביטלו בפירוש גם רשות ביתם) (כ"י) והם אסורים אף מביתו לחצר ולא אמרינן שיהיו כאורחים שאין רבים נעשים אורחים אצל יחיד והוא הדין אם היו שנים לבד וביטל אחד מהם לחבירו המבטל אסור אף בשל חבירו וחבירו מותר אף בשל עצמו וכן רבים שלא עירבו שנתנו רשותם לרבים שעירבו לפי שהיחיד נעשה אורח אצל הרבים ורבים אינם נעשים אורחים אפילו אצל הרבים ולא היחיד אצל היחיד שכחו שנים ולא עירבו יכולים לבטל רשותם שיבטל כל אחד מהם רשותו לכל בני החצר בין אם מבטלים לרבים שעירבו ובלבד שכל אחד מהם יבטל לכל אחד בין אם מבטלים לא' שלא עירב אבל אין מבטלין לשנים שלא עירבו בין אם מבטלים רבים ועירבו בין אם הוא יחיד שלא עירב שהרי אף לאחר שיבטלו להם הם שנים ואחד אסור על חבירו ואפילו אמר לא' אני מבטל לך על מנת שתחזור ותבטל לחבירך אינו מועיל:

סימן שפא (א) המבטל רשותו והוציא אח"כ מביתו לחצר בשוגג אינו אסור במזיד אסור שהרי חוזר מביטולו שביטל ואם החזיקו בו כבר שהוציאו מבתיהם לחצר או

והיורש בא לדור בחצר ואוסר יכול לבטל רשותו: (ז) מבטלין וחוזרין ומבטלין כלומר שמבטלין רשותם בני חצר זו לבני חצר אחרת או לאחד מבני חצר עד שיוציאו מה שירצו וחוזרין ומבטלים לאותם שביטלו להם עד שיוציאו גם הם מה שירצו:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תתרחם: מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני חמל עלי והיה בעזרי לבל אחליף עוד חס ושלוש אור בחשך הוציאני מאפלה לאורה, מחשך לאור גדול, מחשכת אפלת תאות עולם הזה ורעיונותיו לאור צח ומצחצח של התורה וצדיקים האמתיים זכני לבלות כל ימי להתקרב באמת לצדיקים האמתיים ולהתורה הקדושה והנוראה שהם משיכין ומגלין ומאירין בכל העולמות בכל עת, רחם עלי למען שמך, חוסה עלי ועל עוללי וטפי למען רחמך הגדולים האמתיים כי רחמך אינם פלים לעולם כמו שכתוב: "חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו" אהה ה' שפחתי אליך כפי פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה אליך עיני נשואות ותלויות, אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים, דלו עיני למרום ה' עשקה לי ערבני, ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים" עזרנו למען שמך אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו והאירה עלינו ברחמך אור פני התורה הקדושה והצדיקים האמתיים כי כבר התחלת להאיר עלינו אורך הגדול מיום מתן תורה עד הנה, על ידי כל הצדיקים האמתיים שהיו מימות משה רבנו עליו השלום עד היום הזה, אבל בעצם גשמיותנו וחשכת עוונותינו המרבים מאד אנו צריכים שתרחם עלינו ברחמנות גדול ועצום ביותר באפן שתאיר גם עלי עתה גם עתה אור תורתך הקדושה, ואור

הַרְבִּים לָשׁוּב מֵהֲרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, עַד שְׁאַגִּיעַ
לְקִדְשָׁתָם וּמַעֲלָתָם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל הַגְּבוּהִים מִמֶּנִּי בְּמַעֲלַת קִדְשָׁתָם
וּטְהַרְתָּם, שְׁאַגִּיעַ לְמְקוֹמָם בְּאַמֶּת וְאַתְּאֶחָד עִמָּהֶם בְּאַמֶּת וְשָׁלוֹם
גָּדוֹל וְאִם הִדְבָּר בְּהִפְךָ שֶׁמִּחְלָקוֹתָם עָלִינוּ הוּא מִחַמַּת שֶׁהֵם
רְחוּקִים וְנִמְוָכִים מֵאַתָּנוּ, וְעַל כֵּן הֵם מִתְקַנְּאִים וּמִתְגַּבְּרִים בָּנוּ
וְחוֹלְקִים עָלֵינוּ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְזַכְּנוּ לְדוֹן אֶת כָּל הַחוֹלְקִים
תָּמִיד לְכַף זְכוּת וּתְלַמְּדֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵיךְ לְמַצֵּא בָהֶם זְכוּת
וְטוֹב אֲפִלוּ בְּמָה שֶׁחוֹלְקִים עָלֵינוּ בְּאַפְּן שְׁנֹזְכָה לְהַעֲלוֹתָם
וּלְהַכְנִיסָם בְּכַף זְכוּת בְּאַמֶּת, עַד שִׁיתְאַחֲדוּ [אַתָּנוּ] בְּאַמֶּת בְּתַכְלִית
הָאַחֲדוּת בְּשִׁלְמוֹת, בְּאַפְּן שִׁיתְבַּטֵּל הַמִּחְלָקַת מֵעָלֵינוּ וּמִכָּל
יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאַחַד אֵין שִׁיךְ מִחְלָקַת, וְתִשִּׁים בְּלֵב הַחוֹלְקִים
וּמִתְנַגְּדִים אֶל הָאַמֶּת שִׁישׁוּבוּ כָּלֵם מִשְׁנֵאתָם וּמִחְלָקַתָּם, וַיִּמְשְׁכוּ
עַצְמָן תָּמִיד אֶל הָאַמֶּת וְהַשָּׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "הָאַמֶּת וְהַשָּׁלוֹם
אַהֲבוּ" וְכָל הַשׁוֹנְאִים וְהַחוֹלְקִים שְׁאִינָם חֲפִצִּים בְּשָׁלוֹם, וּמִתְגַּבְּרִים
לְהַחֲזִיק בְּמִחְלָקַת, וְאִינָם חֲפִצִּים לָשׁוּב אֶל הָאַמֶּת תִּכְנִיעֵם
וְתִשְׁפִּילֵם עַד עֶפֶר, כָּלֵם יִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ "תִּתְאַלְמְנָה שְׁפָתַי שֶׁקָּר,
הַדּוֹבְרוֹת עַל צְדִיק עֲתָק בְּגִאָּוָה וְבוֹז יִכְרַת ה' כָּל שְׁפָתַי חֲלָקוֹת
לָשׁוֹן מִדְּבַרְתַּ גְּדוּלוֹת יִבְשׁוּ יִכְלוּ שׁוֹטְנֵי נַפְשִׁי, יַעֲטוּ חֶרְפָּה וּכְלָמָה
מִבְּקִשֵׁי רַעֲתִי יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל אִיבֵי, יָשׁוּבוּ יִבְשׁוּ רַגְע":

תִּתְרַעַא: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְשִׁים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
כִּמָּה וְכִמָּה מִזִּיק הַמִּחְלָקַת לְיִשְׂרָאֵל רַחֵם רַחֵם, מָלֵא רַחֲמִים, וַעֲשֵׂה
בְּנַפְלְאוֹתֶיךָ וְנוֹרְאוֹתֶיךָ בְּאַפְּן שֶׁתְּמַשִּׁיךְ שָׁלוֹם בְּעוֹלָם בְּאַמֶּת וַיְקִים
מֵהֲרָה מְקָרָא שְׁכָתוֹב: "וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי ה' וְרַב שָׁלוֹם בְּנֵיךָ שָׁלוֹם
רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מְכַשׁוֹל וְרֵאָה בָּנִים לְבְּנֵיךָ שָׁלוֹם עַל
יִשְׂרָאֵל יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹחַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'סיב - אָמַר מְוֹהַרְנֵי תַּיִת "לֹא לֹא מִקּוֹה שִׁדְּךָ לֹא מִסְפָּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" -
"חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ, לְמַעַן בֵּית ה' אֱלֹקֵינוּ אֲבַקֶּשׁה טוֹב לְךָ ה' עִז
לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם" עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: